

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er nødt til at sige meget tydeligt fra starten af, at havde vi ikke haft det hul efter den tidligere regering, ville en del af de her problemer have været løst. Habitatområder er jo ikke nyt stof.

Jeg kan kun sige, at i lang tid – det tror jeg ikke man kan klandre den tidligere regering for – var der jo den opfattelse, at man sådan set ikke skulle gøre noget særligt i habitatområderne ud over det, der er i dag, men så har der jo været nogle domme i EU om, at det skal man altså. Jeg vil bare sige, at det er et af de store problemer.

Nu har vi så alle de habitatområder, og vi har bestået eksamen i EU, og det synes jeg er flot. Vi har 254 habitatområder, nu går vi i gang med dem. Det er klart, at vi giver det første prioritet, for det er den mest unikke natur, og så går vi videre til den næste.

Jeg er da bare nødt til at sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at når jeg går tallene igennem, er det jo ikke sådan, at hvis jeg går ud over valgåret 2001, hvor jeg vil medgive, at man lige i det år lavede et forlig om flere penge til natur, at der er den store forskel. Man kan måske sige, at det er sådan, at vi får mere ud af pengene i den her regerings tid.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg ved ikke, om vi behøver at tage den debat igen, for man kan jo bare tage Folketingets forhandlinger. Vi har jo gentagne gange haft den her diskussion.

Jeg synes, at man skal se fremad. Det er meget muligt, at den gamle regering ikke gjorde det godt nok i forhold til habitatområderne. Det tror jeg faktisk ikke at vi gjorde. Derfor er det selvfølgelig udmærket, at man tager fat her, så det er ikke det, jeg kritiserer regeringen for. Jeg er tilfreds med, at man tager fat i det.

Det, jeg spørger om, er: Hvad gør vi i forhold til resten af Danmarks natur? Hvad har ministeren tænkt sig at gøre? Jeg spørger, fordi det også betyder noget for den natur, vi her taler om, habitatområderne, for hvis vi ikke finder på noget i forhold til resten af Danmarks natur, får vi kæmpe problemer i habitatområderne, for tingene hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne sige, at den systematiske overvågning af naturen – det, vi kalder NOVANA – som

regeringen netop har iværksat for 2004, vil jo vise, om indsatsen som forventet bærer frugt.

Jeg synes, det er godt, at vi har en fælles interesse i det, og derfor burde vi også være sammen om det, når vi laver de her ting. Vi har lavet naturpolitiske tiltag som f.eks. det nationale skovprogram fra juni 2002 og regeringens naturredegørelse fra oktober 2002. Det blev fulgt op af, at vi lavede en naturaftale, hvor vi i oktober 2002 aftalte at afsætte yderligere 50 mio. kr. på finanslov 2003. Der er også adgangsaftalen fra 2002 og aftalen i maj om endnu 60 mio. kr. til naturområdet osv.

Jeg vil bare sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at jeg lever op til det, som vi har tilkendegivet. Jeg håber sådan set også, at vi kan mødes og lave de her ting sammen, men det er klart, at det så kræver, at begge parter er villige til at gå den vej. Jeg oplever det her som en invitation, og sådan vil jeg modtage den.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

En af Wilhjelmudvalgets anbefalinger – Wilhjelmudvalget fra 2001 – var jo, at man skulle foretage en registrering og beskyttelse af de danske naturskove. Det kan jeg ikke se i det lovforslag, som ministeren har fremsat.

Jeg vil gerne have ministerens argumentation for, at man ikke har naturskovene med, beskyttelse og registrering af dem. Er det, fordi man på det punkt er uenig i Wilhjelmudvalgets anbefalinger, eller er det bare en simpel forglemmelse?

Det er et faktum, at vi også skal sørge for at standse tilbagegangen i den biologiske mangfoldighed herhjemme inden 2010, og der kunne naturskovene og en sikring og beskyttelse af dem jo være det første skridt. Er det en forglemmelse, eller er det, fordi man simpelt hen ikke vil leve op til Wilhjelmudvalgets anbefalinger?

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Vi er jo forpligtet over for EU til at sikre de skov- og naturtyper og levesteder for arter, som står på direktivernes bilag i de internationale naturbeskyttelsesområder, og det gøres ved at indgå aftaler og om nødvendigt give påbud eller ekspropriere.

Ud over de skovtyper og arter, som er omfattet af direktiverne, har vi skov, som er værdifuld ud fra nogle helt nationale mål, det, som vi for nemheds skyld her i debatten kalder naturskov.